SURINAAMSCHE COURANT.

(No. 43.) DINGSDAG DEN 27sten MEI. (Ao. 1828.)

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARY.
Den 26 Mei 1828.

De Eerste Luitenant R. H. ESSER benoemd tot Adjudant bij Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht Gouverneur Generaal van de gezamenlijke Nederlandsche W. I. Bezittingen, heeft den Eed van Secretesse op die betrekking staande, in handen van Zijne Excellentie afgelegd.

Bij ontstentenis van den Gouvernements Secretaris.

G. S. DE VEER
1ste Kon.

GOUVERNEMENTS SECRETARY.
Den 26 Mei 1828.

De Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht Gouverneur Generaal over de gezamenlijke Nederlandsche W. I. Bezittingen behoorlijk daartoe gemachtigd zijnde, roep ik mits deze op alle binnenlandsche en buitenlandsche personen die vermeenen mogte eenige regt of pretentie te hebben op de ten Kantore van den Boekhouder en Kassier gecommitteerde gelden zedert den jare 1804, tot en met 1811, ten einde zich uiterlijk binnen den tijd van een jaar en zes weken na dato dezes ten Kantore voormeld te sisteren en aldaar met vertooning van het daarvoor afgegeven Certificaat hunne pretentien op nieuw te doen inschrijven; op poene dat na verloop van den bepaalden tijd geen regard meer op hunne reclames zal worden geslagen, maar integendeel deze gelden worden gebezigd tot zoodanig einde, als zal bevonden worden te behooren.

Bij ontstentenis van den Gouvernements Secretaris.

G. S. DE VEER,
1ste Kons.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Getrokken uit de Hollandsche Couranten van Februarij 1828.

FRANKRYK.

PARYS *den 17den Februarij.* Eergisteren is de Kamer der Pairs vergaderd geweest, om het rapport der kommissie te hooren, belast met het opstellen van een antwoord op de aanspraak des Konings. De burggraaf *Lainé* heeft dit rapport voorgelezen; maar voor de beraadslagingen daar over een aanvang namen heeft de minister van buitenlandsche zaken, de graaf *de la Ferronnais*, de Kamer eenige aanmerkingen medegedeeld, die betrekking hebben op de uitwendige politiek van Frankrijk. Die aanmerkingen betroffen Griekenland, Spanje, Algiers, de Staten van Zuid-Amerika en Brazilie.

Omtrent Griekenland zeide hij, dat de groote vraag geweest was, hoe men dat land tot rust zou brengen, zonder des noods een gebouw om te stooten, welks val geheel Europa zou schokken; want zich met de zaken van het Oosten in te laten kon, wilde men zich niet bij ijdele woorden bepalen, tot oorlog voeren. Alles onderlusschen maakte de bemiddeling ten pligt. In april van het jaar 1826 hadden Engeland en Rusland aan de andere europesche hoven eenige grondslagen medegedeeld, waarop eene schikking tusschen de Porte en de Grieken zou berusten. Frankrijk had die goedgekeurd; maar daar er geen middel van uitvoering bij voorgesteld werd had Frankrijk de voorslag gedaan, om het protocol van april in een stellig traktaat tusschen Oostenrijk, Pruisen, Rusland, Frankrijk en Engeland te veranderen. Dit traktaat was te Londen geteekend en als de twee eerste magten er geen onmiddellijke deelgenoten van waren, beloofden zij echter er de uitvoering van te zullen helpen bevorderen.

en gebeurtenissen, hoog reeds aanfangs voorgevallen, hebben de opregtheid en het nut van die belofte aan den dag gebragt. Hij sprak vervolgens van de onbaatzuchtigheid der verbonden mogendheden, die bij art. 5 van het verdrag van julij van alle bijzonder voordeel af zien, en verhaalde het voorgevallene bij Navarino, waaromtrent echter geene tot nu toe onbekende bijzonderheden vermeld worden, om de Kamer verder te berigten, dat de Porte wel overtuigd was van de noodzakelijkheid, waarin de admiraals zich te Navarino bevonden hebben, om de eer hunner vlag tegen aantasting te beschermen, want dat zij alle pogingen had aangewend ten de ambassadeurs te Konstantinopel te houden en de onderdanen der drie mogendheden onder hare bescherming had genomen, welke nog daar en boven aan den minister der Nederlanden waren aanbevolen, die daardoor regt verkrijgt op de dankbaarheid van het fransche gouvernement. Sedert hun vertrek, zoo ging hij voort, heeft de Porte zich onmiddellijk tot de drie kabinetten gewend. De betrekkingen met de Porte zijn opgeschort, maar niet afgebroken. De ambassadeurs komen te Corfu bijeen, waar zij zich in de nabijheid bevinden om nieuwe onderhandelingen aan te knoopen, welke zij begonnen hadden, en met de admiraals kunnen overleggen hoe best de quarantaines uit te roeijen, die den Archipel onveilig maken en waarvan de ergernis een der oorzaken voor de bemiddeling geweest is.

Ten aanzien van Spanje zeide de minister, dat een gedeelte der fransche troepen ter beschikking van den spaanschen koning waren gelaten gewonden, uit kracht van een traktaat van februarij 1824, ten einde de rust in zijne staten te verzekeren, hem tijd te geven zijn leger te organiseren en zijn gouvernement te bevestigen door het bedwingen der kwalijk gezinden. Dit traktaat had men van tijd tot tijd aan den toestand van Spanje moeten vernieuwen. Frankrijk had zich niet willen inlaten met *Ferdinands* wijs van heerschen; het had zijne raadgevingen, juist om dat Spanje door fransche troepen bezet was, in zachteren vorm voorgedragen, dan anders wellig het geval zou geweest zijn, en de *Bourbons* in Frankrijk hadden op de gedragingen van die in Spanje door het voorbeeld, dat zij in hun eigen land gaven, willen werken. In april 1827 zouden de fransche troepen vertrekken, want elk der geallieerden had het regt die ontruiming te vorderen; maar het geen toen in Portugal voorviel, deed het vertrek verschuiven, ten einde eene bemiddeling te bevorderen; daarin was men geslaagd. Ook de engelschen waren uit Portugal terug geroepen en Spanje vleide zich, dat het thans door eigen magt veilig kon zijn.

De betrekkingen met Algiers waren niet van gelijke gaardheid als die met beschaafde natien, maar steunden enkel op het belang van den handel. De Koning vroeg van de roovers genoegdoening en herstel der oude verbonden. Zijne Majesteit mat die genoegdoening af naar den staat, welke haar moet geven. De fransche vlag heeft te Navarino het regt verkregen om neutraal te zijn.

Tusschen het moederland en Zuid-Amerika had Frankrijk eene volkomen onzijdigheid bewaard, terwijl het echter de betrekkingen niet verbroken had, maar het oogenblik, dat Spanje door fransche troepen bezet was, gedoogde niet dat Frankrijk die staten als onafhankelijk erkende. Hare wankelende politieke toestand, door verscheiden voorvallen nog zoo duidelijk geblaken, maakte ook een weinig uitstel daaromtrent niet ongaarde. De moeijelijkheden welke de fransche handel in die streken ondervonden had, was ook niet daaraan toe te schrijven, dat Spaansch Amerika nog niet als onafhankelijk erkend was, maar aan de ongeregeldheden, die steeds een nieuwen staat van zaken vergezellen.

Dit hadde blijk onder anderen uit de moeijelijkheden, die de fransche handel in Brasilie ondergaan had, waar de Koning echter sedert lang een fransch minister had. In la Plata waren verscheiden fransche schepen genomen en daarna door braziliaansche kaapers voor goeden prijs verklaard. Die von-

missen worden nu hersteld, maar de schepen bleven steeds zonder bevelhebber. Het gouvernement van Brasilie had verslagen gedaan om de zaak te onderzoeken en de fransche minister was gelast geworden daarover te onderhandelen, maar intusschen had de Koning bevolen de fransche scheepsmagt in de zeeën van Brasilie te doen versterken.

De minister eindigde met te zeggen, dat Engeland buitenlands den rang en system aan te nemen en behouden, waarop het aanspraak heeft.

Het ontwerp van antwoord is, na eenige woordenwisseling over enkele uitdrukkingen, goedgekeurd met 193 tegen 18 stemmen. De deputatie welke het aan den Koning moet aanbieden, is bij het lot gekozen en er is geen tijd voor een volgende zitting benoemd.

DUITSCHLAND.

Frankfort, den 19 *February*. Uit Smirna schrijft men, dat de fransche vice-admiraal de *Rigny* nog altijd in Vorula ligt, dat de engelsche heer *Canning*, die den heer de Rigny bij de Dardanellen aan boord van zijn schip had, hem gezegd heeft, dat hij te rug geroepen was. Commodore *Hamilton* verwacht met de *Cambrian* uit den Archipel, daar de *Thetis* Smirna aan boord van het fregat *Isis* in die wateren is aangekomen, om hem op te volgen. Het kasteel van Scio was, volgens die berigten, nog niet aan de Grieken overgegeven en het scheen zelfs, dat de belegeraars nog geene verdeeling van aanbieding gemaakt hadden, daar men sedert een geruimen tijd niets van hunne operatien vernomen had. De Turken daar en tegen verzagen de besetting gedurig van levensmiddelen en Egyptenaren en werpen ook wel nu en dan versche troepen in het kasteel, men zeide, dat zij zelfs de Grieken met eene lading hadden gelokt. Ongelukkig verhalgen zich de grieksche vluchtelingen, die den toegang tot Scio moesten behalten, meer met veroveren dan met hunne post te passen en zelfs had den hunner misbruik de stoutheid gehad de fransche oorlogsbrik *Marsouin* aan te vallen, maar was daarbij in den grond geboord, zoo dat er geen man van was overgebleven; hetzelfde is het geval met grieksche schepen, die bestemd waren om de haven van Candia te blokkeren.

Ibrahim-pacha schijnt zich in Morea stil te houden, terwijl de generaal *Church* westelijk Griekenland in beweging brengt. In Candia zijn de aanvallen der Grieken zonder samenhang en worden niet behoorlijk doorgezet. In oostelijk Griekenland, bij voorbeeld Talanda, zijn de Grieken van nieuws opgetreden. In Anatolie liggen de Rumeliaten en de Moreoten met elkander over hoop.

Turijn, den 26*sten Februarij*. Gisteren arriveerde aan het Russische fregat *Konstantijn*, dat den heer *Bruno* aan boord van dit schip bevindt, de heer *Stratford Canning*, die naar Athene gereisd is, alwaar depeschen wil afwachten, alvorens naar Engeland te vertrekken. De heer *Guillemino* zoude den 5den op Korfu aangekomen zijn. De Lord Opper-Kommissaris Sir *Frederik Adam* is, zegt men, naar Zante vertrokken, om van daar met *Hereditaire Prins*, waarschijnlijk omtrent de aanstelling van Mooren, in onderhandeling te komen. De heeren *Pisani*, welker bij de engelsche ambassade te Konstantinopel, verzellen den opper-kommissaris.

TURKYE.

Konstantinopel, den 21*sten Januarij*. De vervolgingen houden aan; meer dan 5000 Armenieren zijn in de laatste veertien dagen naar Azie verdreven. Vele der aanzienlijksten zijn naar Odessa gevlugt, alwaar zij liefdelijk zijn opgenomen. Ook de verandering in het personeel der Turksche administratie wordt met kracht voorgezet. De *Kiaja*-Bey is uit zijnen post ontslagen en *Tahir*-Pacha, dien men in ongenade

vallen, ja zelfs een hoofd waande, is in volle activiteit geraakt, en naar Mitylene vertrokken, om het commando over het turksche eskader, hetwelk naar Scio bestemd is, op zich te nemen. De Pacha van Smirna zal deze onderneming met eenige duizend man landtroepen ondersteunen. Zoo men, onder dagteekening Mandelen 16den Januarij, uit Smirna vernoemt, was de Pacha reeds naar Eschesme vertrokken, om alles tot het inscheepen der troepen in gereedheid te brengen. De consuls der tusschenkomende Mogendheden, te Smirna, hebben den 14den hunnen functiën gestaakt; daar, daar zij tevens koopliedien zijn, hebben zij, om reden hunner bijzondere belangen, de stad nog niet verlaten. De Fransche en Engelsche consuls hebben de onderdanen hunner natie den Nederlandschen, en de Russische consul daartegen die zijner natie den Oostenrijkschen consul aanbevolen. De redacteur van den *Spectateur Oriental*, Heer *Blanque*, die op last van den Engelschen consul naar een der Pachas scheepen verleid was, is weder in vrijheid gesteld, en zal, doch onderden naam van een ander, de uitgave van zijn blad hervatten.

IONISCHE EILANDEN.

ZANTE, *den 9den Januarij*. In Morea schijnt niets veranderd te zijn. *Ibrahim* Pacha, die den 29sten December het overschot der Egüptische vloot naar Alexandrie had doen gezonden, aan welker boord zich ongeveer 20,000 zielen bevonden, staat zoo men zegt, met de kern zijner troepen, ten getalle van 9000 man, bij Modon en al de door hem veroverde vestingen zijn nog in zijne magt. De Grieken blokkeren zoo wel de havens van Modon en Navarino, als die van Patras. Hoewel in de laatstgenoemde vesting nog een aanzienlijke voorraad van levensmiddelen aanwezig is, is het echter te denken dat dezelve sterk verminderen zal, doordien *Ibrahim*-pacha zijne meeste benodigdheden van daar onttrekt, en zijne troepen dus spoedig in den ellendigsten toestand zullen gebragt zijn. Bij het gebrek aan levensmiddelen kunnen ook ligtelijk ziekelijke aanvallen volgen, die thans door de Grieken met meer geregeldheid en nadruk dan te voren geschieden kunnen. Het bordeelt naar al het geen men hoort, met bij Tripolitza een vrij groot Grieksch korps staan, en slechts het gunstige jaargetij afwachten om te agteren. Men zegt dat de Generaal *Church* Missolonghi bemagtigd heeft. Deze gebeurtenis zou, zoo zij zich bevestigt, *Ibrahim* Pacha, die reeds lang den heimelijken wensch gevoelt om naar Alexandrie de rug te keeren, te eer kunnen doen besluiten om zich derwaarts in te scheepen.

ADVERTISSEMENTEN.

De ondergeteekende herinnert de Belastingschuldigen voor Hoofdgelden, aan de bij art. 5 der Publicatie d. d. 27 December 1827 voorgeschreven, termijn van voldoening, zullende de nalatigen, nagesprate van den daarbij bepaalde tijd, ter vervolging worden overgegeven.

Paramaribo den 24e Mei 1828.

De Ling, Ontvanger der Hoofdgelden,
S. D. HUIDEKOPER.

Solide Wisselbrieven op *Rotterdam*, 2 en 3 maanden na zigt, in sommen naar convenientie van de koopers, zullen bekomen bij den ondergeteekende. Inschrijvingen worden daarop aangenomen op heden.

Paramaribo den 27 Mei 1828.

J. J. BROUWER.

H. W. KONING biedt te koop aan, St. Julien Medoc Wijn in oxhoofden, Medoc Wijn van 't merk Chauteau d'Hautbrion in ankers kisten, oude Rhijn-Wijn, 6 Markebrunner 1811, en Hochheimer 1803, in kisten van 12 en 24 vlessen, nog eenige douzijnen oude Madera Wijn, voorts roode Hermitage, Bourgogne, Cantenac, witte Muscaat Lunel, en ordinaire Rhijnsche Wijn in kisten van 24 en 12 vlessen.

Gedrukt te PARAMARIBO ter Gouvernements Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.